

Nasreddin Hoca Fıkraları

05.07.2024 • • Türkçe 3

Nasreddin Hoca Fıkraları

Kim Daha Büyük (Asya)

Hoca'ya: - "Efendi" demişler, "padişah mı büyük, yoksa çiftçi mi ?"

- "Çiftçi büyük elbet" demiş Hoca ve eklemiş; "Çünkü çiftçi buğday yetiştirip vermezse pâdişah acından ölür."

Gönlüm razı olmadı(Esra)

Nasreddin Hoca, kasabadan Kur'an-ı kerim, tefsir ve ilmihal gibi bazı kitaplar almış. Bir çuvala yerleştirmiş. Çuvalı sırtına almış, eşeğine binmiş küyüne doğru gidiyor.

Yolda Hoca'yı görenler : - "Bre Hoca, çuvalı niye kendi sırtına aldın ?" diye sormuşlar.

- "Ne yaparsın" demiş Hoca, "zavallı hayvan zaten benim bütün kahrımı çekiyor. Kendi bindiğim yetmiyormuş gibi çuvalı da ona taşıtmaya gönlüm razı olmadı."

Ya Tutarsa(Şam)

Nasreddin Hoca azığını heybesine koyup yola çıkmış. Öğlen vakti Akşehir gölü kenarında, bir ağacın altında oturmuş. Ekmeğini, zeytinini ve bir çanak yoğurdunu gölgede keyifle yemiş. Yoğurt çanağını gölde çalkalarken birisi görüp sormuş.

- "Ne yapıyorsun Hoca ?"

-"Göle maya çalıyorum" demiş Hoca.

Adam üstelemiş : - "İlâhi Hoca, göl maya tutar mı hiç ?"

-"Ben de biliyorum tutmayacağını, ammaaa ya tutarsa !..."

Sesimin Arkasından Koşuyorum(Baran)

Hoca ikindi ezanını okumağa başlamış. O sırada bazı komşuları evlerinin önlerinde birbirleriyle topicsşuyorlar, sanki ezan sesini duymuyor gibi davranıyorlarmış. Aslında O komşular camiye de pek sık gelmiyorlarmış. Hoca sesini biraz daha yükseltmiş, amma bakmış ki fark eden bir şey yok. O tarafa doğru koşmaya ve koşarken de ezanı okumaya devam etmiş.

O komşulardan birkaç kişi Hoca'ya bir şey olduğunu

düşünerek yanına koşuşup sormuşlar :
 - "Ne oldu Hoca Efendi, niçin koşarak ezan okuyorsun."</h3> <h3>- "Sesimin nerelere kadar gittiğini merak ettim de; arkasından koşuyorum" demiş.</h3> <h3>Hanımla Muhabbet(Bünyamin)</h3> <h3>Hoca bir gün karısına :
 - "Hatun" demiş, "Şu bizim komşu, çarıkçı, Mehmet ağanın adı neydi ?"</h3> <h3>- "Kendin söyledin ya, efendi" demiş karısı, "Mehmet ağa."

 - "Canım, dilim sürçtü işte... Ne iş yapar diyecektim." demiş Hoca.</h3> <h3>- "A efendi" demiş karısı, "kendin çarıkçı demedin mi?"</h3> <h3>- "Anlasana işte" demiş Hoca, "nerede oturuyor demek istedim."</h3> <h3>- "Efendi, bugün sana ne oluyor?" demiş karısı "Komşu" dedin ya..."</h3> <h3>Hoca birden sinirlenmiş.
 - "Aman be karı... Seninle de bir türlü topicşşulmaz ki!"</h3> <h3>İnsanlar gibi düşünür(Zehra)</h3> <h3>Nasreddin Hoca pazarda dolaşırken, bir papağanın on iki altına satıldığını görünce şaşıp kalarak yanındakilere sormuş:
 - "Bu kuş neden bu kadar para ediyor ?"</h3> <h3>- "Bu papağandır" demişler, "topicşşur."
 Hoca doğru evine gitmiş. Hindisini koltuğunun altına alıp pazara getirmiş.
 - "Kaça hindi ?" diye sormuşlar.</h3> <h3>- "On beş altın" demiş Hoca.</h3> <h3>- "Bir hindi on beş altın eder mi ?" demişler.</h3> <h3>- "Görmüyor musunuz !" demiş Hoca; "yumruk kadar papağanı on iki altına satıyorlar."</h3> <h3>- "Onun marifeti var, insan gibi topicşşur. Ya seninki ne yapar ?" diye sormuşlar.</h3> <h3>- "O düşünmeden topicşşur" demiş Hoca ; "Bu da insanlar gibi düşünür."</h3> <h3>Bindiği dalı kesmesi(Enes)</h3> <h3>Nasreddin Hoca, köy meydanındaki koca çınar ağacının üzerine çıkmış, elindeki balta ile bindiği dalı kesmeye başlamış.</h3> <h3>Görenler :
 -"Aman Hocam, bindiğin dalı kesiyorsun, düşüceksin!" diye bağırmağa başlamışlar.</h3> <h3>Hoca kesmeye devam ederek seslenmiş:
 -"Bu dalı kesenin yere düşüceğini hepiniz akıl ettiniz de, ben size yıllardır ahiretin dalı olan dünyanızı keserseniz cehenneme düşürsiniz diyorum, neden hâlâ akıl edemiyorsunuz!!!..."</h3> <h3><span

class="marker">Oğlumun babası öldü

de(Ebrar)</h3> <h3>Bir gün Nasreddin Hoca'yı siyah elbiseleriyle görenler:</h3> <h3>- "Ne oldu Hoca efendi" demişler,

"bu gün karalar giymişsin?"</h3> <h3>- "Oğlumun babası öldü de ..." demiş Hoca, "O'nun yasını tutuyorum."</h3>

<h3>Su dediğin böyle olur(Elif

A.)</h3> <h3>Nasreddin Hoca bir yaz günü yolculuk ederken,

öğle vaktine doğru bir hayli susar. İlerde bir göl görür. Şöyle kana kana su içme yi düşünerek gölün kenarına gelir, avucunu doldurur, hızla bir kaç yudum</h3> <h3>yutar; amma midesi bulanır,

tükürmeye çalışır. İlk defa karşılaştığı bir su olan

Acıgöl'ün sodyum sülfatlı suyu midesini berbat etmiştir.</h3>

<h3>Hoca civarda aranırken küçük bir su kaynağına rastlar. Suyun tatlı su olduğunu anlayınca, önce ağzını iyice çalkalar, sonra da kana kana su

içer, Eşğini de sular.</h3> <h3>Şakır şakır dalgalanan Acıgöl'e

şöyle bir bakar, su içtiği kaynaktan avucunu doldurarak gölün

kenarına gelir;</h3> <h3>- "Cimri zenginin zekâtsiz malı gibi şişinip durma!... Su dediğin böyle olur" diyerek avucundaki suyu şak diye gölün

yüzüne savurur.</h3> <h3>Öğüt : Yerinde ve zamanında yapılmış

ikramın küçüğü, büyüğü olmaz. Allah'ın

rızasını kazanmak için fırsatları iyi değerlendirelim.</h3> <h3><span

class="marker">Birinın anası ağlayacak(Elif Ç.)</h3>

<h3>Hoca'nın oğullarından biri yakın köylerin birinde

çömlekçilik yapıyormuş. Bir gün Hoca yanına gidince :
 -

" Baba, bütün paramı şu çömleklere yatırdım" demiş.

" Hava güneşli olurda zamanında hepsi kurursa zengin olacağım. Ama yağışlı

olursa anam ağlayacak!"</h3> <h3>Hoca oradan ayrılıp başka bir köyde oturan

büyük oğluna uğramış.
 Oğlu :
 - " Baba, varım yoğum şu

tarlada, zamanında rahmet yağarsa zengin oldum gitti. Kuraklık olursa anam

ağlayacak" demiş.</h3> <h3>Hoca eve canı sıkkın dönüş.
 Karısı

:
 - "Hayrola efendi, yüzün neden asık" demiş.
 -

"Benimki bir şey değil" demiş Hoca; "Asıl Sen kendi halini düşün.

Yağmur yağsa da yağmasa da bizim oğlanlardan birinin anası ağlayacak".</h3>

Hamam bahşışı (Eray)

Hoca bir günlü hamama gider. Hamamcılar onunla hiç ilgilenmez, eski bir peştamal, yırtık bir havlu verirler. Hoca sesini çıkarmaz. Hamamdan çıkarken uzatılan aynaya yüklüce bir bahşış bırakır.

Bir hafta sonra aynı

hamama geldiğinde, bu kez büyük ikramlar görür, fakat çıkarken aksine pek az bir bahşış bırakır.</h3> <h3>-"Efendi" der

hamamcılar, "gösterdiğimiz o kadar ilgiye, saygıya karşı bu kadarcık mı bahşiş verilir?"

- "Bugün verdiğim, gelecek hafta

bahşıydi" der Hoca, "geçen hafta verdiğim de bugünkü hizmetinizin karşılığıydı. Bence de destek !"

class="marker">Mevsimlerden yakınlara (Hakan)</h3>

Bir toplulukta soğuklardan yakınanlar olmuş. İccedil;lerinden biri: - "Şu insanoğlu haline şuuml;kretmesini hiçcedil; bilmez; kışın soğuktan, yazın sıcaktan yakınır." demiş. Konuşmaya kulak misafiri olan Hoca : -

"Öyle deme bre cahil, bak bahara kimsenin bir şey dediği var mı?"

demiş.

Öğüt: Olayları bir bütün olarak değerlendir

olgunluk belirtisidir. Dünyayı insanlar için sonsuz güzelliklerde ve sonsuz bir ilâhi sanatla yaratan ve her an varlıkta tutan Rabbimize teür etmeyi, sükretmeyi unutmayalım.

Hoca bir gün, yol

kenarındaki hayrat ağacıccedil;lardan birine ccedil;ıkmış, incir yemeye başlamış. Yanından geccedil;en bir yolcu seslenmiş:

 - "Hey ! Sen kimsin ? Ne yapıyorsun orada ?";</h3> <h3>- "Ben bülümülüm" demiş

Hoca.

Adam : - "Ouml;yleyse ölmek bakalım" deyince, Hoca karga gibi acayip sesler çıkmış.

- "Bu ne biçim

bül bül l sesi yahu", demiş adam. "Bül bül l hiç
böl yle mi öl ter." </h3> <h3>- "Ne yapalım" demiş Hoca,

"acemi bül bül l bu kadar öter!"

Saz çalması (Mecit)

Hoca'ya sormuşlar :
 - "Saz çalmayı bilir misin?"</h3>

"Bilirim" demiş. "Buyur, çal bakalım" diyerek eline bir saz tutuşturmuşlar. Hoca mızrabı almış, perdelere basmadan tellere

vurmağa, tuhaf sesler çıkarmağa başlamış.</h3> <h3>- "Saz böyle mi

çalınır a Hoca?" demişler, "parmaklar perdeler üzerinde gezdirilir, mızrap tellere
 vuruldukça da sazdan makamlara göre ses çıkar."</h3> <h3>- " Perdeleri bulamayanlar öyle çalar" demiş Hoca; " Ben sazi elime alır almaz perdeyi buldum! Ne diye boşuna gezineyim."</h3> <h3>Akıl sır ermiyor(Meryem)</h3> <h3>Hoca'nın iki yüz akçe parası kaybolmuş. Bulunması için dua etmeye başlamış. O sırada Akşehir'in zenginlerinden birinin bindiği gemi yolda fırtınaya tutulmuş. "Eğer sağ salim memleketime varırsam Hoca'ya iki yüz akçe vereceğim" diye adakta bulunmuş.</h3> <h3>Adam kurtulup gelmiş, Hoca'yı bulup parayı vermiş.</h3> <h3>Hoca bir süre düşündükten sonra:
 - "Allah'ım bu ne dolambaçlı yol! Bu parayı ben nerede yitirdim, Sen bana nerede buldurdun ! ... İşine gerçekten de akıl sır ermiyor" demiş. </h3> <h3>Mesele çatallaştı(Resul)</h3> <h3>Kasabalılar, Nasreddin Hoca'ya Kadı'dan yakınmışlar : "Kadı efendi çok menfaatçi bir adam. Aynı suça bazen beraat, bazen de çok ağır ceza veriyor. Hak hukuk tanımıyor, nereden menfaati varsa o taraftan oluyor. Münafık bir adamdır. Bundan nasıl kurtuluruz" demişler.</h3> <h3>Hoca durumu mülkî amirlere bildirmişse de, onları pek inandıramamış. "Nasıl ispat edersin"? demişler.</h3> <h3>Hoca'mız, Kadı efendinin tanımadığı bir müfettişin kendisine gönderilmesini ve beraberce Kadı'yı ziyaret etmelerinin yeterli olacağını mülkî amire, (vali'ye) anlatmış. Kabul etmişler.</h3> <h3>Kararlaştırılan günde müfettiş bey kasabaya, Nasreddin Hoca'nın topicsğu olarak gelmiş. Kimliğini gizli tutarak, kasaba eşrafından beş altı kişiyle beraber kadı efendiye ziyarete gitmişler.</h3> <h3>Hoş beşten sonra, Hoca , Kadı efendiye :
 -"Efendi" demiş. "Kırda sığırlar yayılırken bir alaca inek, -sanırım sizinki- bizim ineği karnından boynuzlayıp öldürmüş. Buna ne gerekir ?"</h3> <h3>- "Bunda sahibinin ne kabahati var ?" demiş Kadı, "hayvandan kan davası edilmez."</h3> <h3>Hoca sözünü değiştirmiş:
 - "Yok yok yanlış söyledim, bizim inek sizinkini öldürmüş !"</h3> <h3>Bunu duyan kadı efendi hızla yerinden kalkıp, raftaki Kanun kitabına uzanırken;
 - "Haa mesele şimdi çatallaştı, bakalım kara kaplı kitap ne diyor?" demiş.

[illegible]

ediyorlarmış.

Bir gün Nasreddin Hoca vaazında: - "Ey Mâslâmanlar! Oğlunuz olursa adını sakın Eyyûb koymayın. Halkın dilinde okâsâ sâylene sâylene, incele incele îp olur" demiş.

Belki ağaçtan ölmeye bir yol düşer (Zehra A.)

Mahallenin çocukları Nasreddin Hoca'ya muzip bir şaka yapmak istemişler. Plâcînâlarını kurmuşlar. "Hoca'yı ağaca ikaralım. Pabucıklarını alıp uzaklaşarak biraz şaka yapalım" diye düşündüler. Hoca'nın yoldan geçtiği saatlerde, uurtmalarını bilyelik bir ağaca taktırmışlar. Hoca'yı beklemeye başlamışlar. Hoca oradan geçerken de hemen etrafını sarmışlar :

- "Hocam uurtmamız ağaca takıldı. Biz ikip kutraramadık. Bize yardımcı olur musunuz?" demişler.

- "Hay hay" demiş Hoca. Ayakkabılarını ikarıp sırt antasına yerleştirmeye başlamış.

Cocuklar : - "Hoca efendi onları niye yanına alıyorsun? Ağaçta pabucukları ne yapacaksın ?" demişler.

- "Belli olmaz ki evlâcîtlarım" demiş Hoca; "Bu iyiliğime karşı Rabbim, belki bana ağaçtan ölmeye bir yol ikram eder."

Şu koca tasla

Nasreddin Hoca , yeni öğrencilerine [mollalarına] düşünce ve ahireti genel anlamı ile anlatmaya, kavratmaya başlamış.

"Ahiret hayatımızın tarlası düşünce hayatımızdır. Burada kazanırken usulüne uyarsak orada da biriktirmiş oluruz. Herkes önceden, buradan ne öğünderdi ise orada karşılığını bulur. Hiç bir işimiz, amelimiz karşılıksız kalmaz." diye anlatmış.

Bakmış mollalarda gevşeklik ve uyku hali var. Vakitte öğle yemeği vakti : - "Haydi çocuklar, ders tamam. Namazımızı kılar kılmaz hep beraber bizim eve etli pilav ve yoğurt yemeye gidelim" demiş.

Hocanın evine gelmiş, salona dolmuşlar. Hoca içeriye, Karısına seslenmiş; - "Hatun hep beraber etli pilav ve yoğurt yemeye geldik."

İçeriden Karısı : - "Aman efendi, Evde o kadar ne pirinç, ne et, ne yağ ne de yoğurt var. Hatta o kadar yemeği pişirebilmek içerin odun bile yok." diye seslenmiş.

Hoca içeri gitmiş. Eline koca bir kazan, bir kepçe, koca bir tepsi, bilyelik bir yoğurt bakracı ve bir süpürge; kaşık alarak salona gelmiş. - "Kusura bakmayın çocuklar" demiş. "Eve yeteri kadar et, pirinç, , yağ, süpürge ve odun

getirebilmiş olsaydım, şu koca kazanla pişirip , bunlarla da sizlere ikram edebilecektim"

! ...

O zamanda ben bulunmadım

(Anvarbek)

Nasreddin Hoca, « işlerinin çokluğu, dünya telâşeleri, hastalık, sağlık vs gibi » çeşitli bahanelerle ibadetten birçok zaman kaytaran birileri ile sohbet ediyormuş. Mazeretleri de bir sürü imiş. Bir ara söz yemekten, içmekten açılmış.

- "Bugünlerde canım bir helva yemek istiyor ki!... Bir türlü pişirip de yiyemedik" demiş, Nasreddin Hoca.

- "O kadar zor bir şey mi helva pişirmek, a Hoca" demişler.

- "Ne yapalım" demiş Hoca. "Şeker ve un bulundu, tere yağı bulunmadı. Tere yağ ve şeker bulundu, un bulunmadı. Un ve tere yağ bulundu şeker bulunmadı."

- "Hiç bir araya getiremedin mi bunları?" demişler.

- "Hepsinin bir araya geldiği de oldu," demiş Hoca. "Amma o zaman da ben bulunmadım."

İkinizin arasında gidiyorum(Egemen)

Nasreddin Hoca bir Kadı ile Bir tüccara yoldaş olmuş. Ortada Hoca, sağında Kadı efendi, solunda Tüccar efendi, hem topicsşuyorlar hem de yürüyorlarmış. Hoca efendi yeri geldikçe yol arkadaşlarının yaşamları ve ibadetlerindeki gevşeklikleri topicssunda söz dokundurmuş.

Makamına güvenip , kendini çok büyük bir adam sanan Kadı efendi , Hoca'ya:
 - "Sana da lâf yetişmez ki" demiş, "İstersen öyle kurnaz kesilirsin ki , en yaman muzırları bile geride bırakırsın. İstersen yaban öküzünden daha şaşkın görünürsün."

- "Yok canım, abartıyorsun, bak ben haddimi nasıl biliyor, muzırla yaban öküzünün arasında gidiyorum." demiş.

Ördek çorbası(Taner)

Nasreddin Hoca erkenden yola koyulmuş. Akşam hava kararmadan gideceği köye varmak için acele ediyormuş. Öğle vaktine yaklaşırken, bir pınarın başında durup, hem namazını kılmak hem de kuru peksimetten ibaret olan ağızını yemek istemiş.
 Pınara yaklaşırken, yaban ördeklerinin suda oynastıklarını görünce, "Şunlardan bir tanesini yakalayıp kızartıp yesem diye düşünmüş." Sessizce ördeklere yaklaşmaya çalışırken, ördekler Hoca'yı fark edip uçmuş, kaçmışlar.
 Hoca pınarın başına oturmuş, çantasından peksimetini

çikarmış, suya batıra batıra yemeye başlamış.Oradan geçen bir yolcu :</h3>
<h3>- "Afiyet olsun Hocam, ne yiyorsun ?" demiş.</h3> <h3>Hoca, peksimetini suya batırırken :
 - "Ördek çorbası" demiş.</h3> <h3>Buna değmiş, buna değmemiş(Emirhan)</h3>
<h3> Nasreddin Hoca'nın komşusunun iri yarı toy bir delikanlı olan oğlu, sıcak bir yaz gününde ormana gidip odun hazırlamağa karar vermiş. Gittiği baltalık ormanda su yokmuş. Herkes heybesine bir testi su koyar öyle gidermiş. Delikanlı ise, "Su testisini taşıyacağıma iki üç karpuzu taşıyım, daha iyi olur. Nasıl olsa dönüşte odunları sırtlayıp getireceğim. Birde toprak testimi kırmadan geri getirmeye uğraşmayayım" diye düşünüş. Torbasına karpuzlarını koyup ormana gitmiş.</h3> <h3>İşe koyulmadan evvel bir karpuz yiyeyim demiş.
 Karpuzu kesmiş. Beğenmemiş, bir kenara atmış. Öbür karpuzları kesmiş, o karpuzlar da çok hammış, kaldırmış atmış. Kızmış karpuzların üstüne işemiş.</h3> <h3>Ormana gitmekte olan Nasreddin Hoca olayı görmüş. Yanına yaklaşıncı :
 - "Delikanlı, ham da olsa nimete işenmez, tövbe et. Nimeti vereni gücendirirsin !" Demişse de delikanlı öfkesini yenip tövbe edememiş.</h3> <h3>Öğlen vaktine doğru, hem sıcaklardan hem de çalışmaktan dolayı iyice susamış. Etrafta su isteyebileceği hiç kimse yok. Su yok. Varmış ham karpuzların yanına. "Ona değdi, buna değmedi" diye diye attığı bütün karpuzları yemiş. Son parçalardan birini yemekten, ormanda işini bitirip, eşeğine odunlarını yükleyip dönün Nasreddin Hoca ile tekrar karşılaşmış. Hoca bir yenmiş karpuzların kabuklarına ve birde delikanlı'ya bakmış :</h3> <h3>- "Suphanallah, bak , becerip tövbeni yetiştiremedin. Rabbim ne kadar çabuk, senin çişini sana yedirdi! ..." demiş.</h3> <h3>Söylediğine, söyleyeceğine...(Bunyodjon)</h3>
<h3> Köylünün biri, diğerinin kuzusunu çalmış, kesip yemiş. O da onun keçisini aşırılmış, kesip yemiş.</h3> <h3>Nasreddin Hoca olayı incelediğinde kimin ne yaptığını fark etmiş.</h3> <h3>Olayın kahramanları bir gün çayhanede oturuyorlarken, keçinin sahibi keçisini övmeye başlamış:
 - "İki arşın tüyü vardı, gerdanı üç karıştı, başı şöyleydi, gözleri böyleydi vs" diye hayvanını methediyormuş.</h3> <h3>Keçiyi kesip yiyen bu abartmalar karşısında çok sıkılmış. Amma ne yapsın,

adam susmak zorunda.

Nasreddin Hoca, keçiyi çalıp kesen adama dönmüş :
 - "Yahu, bu adam ne kadar atıp tutuyor. Şimdi git evine. Şu uyuz keçinin postunu getir de, bu adam söylediğine, söyleyeceğine pişman olsun."

Bu

köylü arkadaşı ile beraber, kasabaya pazara gitmek üzere yola koyulmuşlar. Tabii o zamanın vasıtası, herkesin eşeği.</h3> <h3>Yolda giderken topics yine nefsin istekleri ne gelmiş. Bir kısım köylüler :
 - "Ben nefsimi zulmetmem. Nefsimi hoş gelen şeyleri yaparım. Benim zevkimdir, hakkımdır" gibi savunmaları biraz da Nasreddin Hocayı kızdırmak için yapıyorlarmış.</h3> <h3>Hoca, eşeklerinin yoldan daha evvel geçmiş hayvanların pisliklerini koklamak için durduklarını değerlendirmiş. Kokladığı pislikleri, hayvanının yem torbasına doldurmağa başlamış.</h3> <h3>Birkaç saat sonra bir çeşme başında mola vermişler. Azıklarını çıkarıp yerlerken, eşeklerinin başına da yem torbalarını takmışlar. Nasreddin Hoca'nın eşeği yem torbası boynuna takılınca kısa bir süre güzelce koklayıp, sonra huysuzlanmağa ve kafasını hızla sallayıp torbadan kurtulmağa uğraşınca :</h3> <h3>- "Ne huysuzlanıp, torbadan kurtulmağa çalışıyorsun?" demiş Hoca, "Sen beğendin, ben doldurdum."</h3> <h3>Görenler: "Hocam bu çok yanlış. O hayvan bunu ne anlayacak." dediklerinde, Nasreddin Hoca taşı gedğine koymuş :</h3> <h3>- "İnsanlar bir de kendilerine baksınlar!.. Bu dünyadan ahirete hazırladıkları çıkınlarındakiler kendilerine orada ikram edilince ne yapacaklar?"</h3> <h3>Kazan doğurdu - kazan öldü</h3> <h3> Kasabada tefeci bir adam varmış. Baş sıkışan birine para verirse getirdiği güne göre faizini hesaplayıp almış.
 Günün birinde bir komşusu bu tefeciden büyük kazanını emanet istemiş. Almış. İşini görmüş. İade ederken de içine bir küçük kazan koymuş. Sahibi emin olmak için sormuş.
 - "Bu tencere ne?"
 Komşusu: "Senin kazan doğurdu" deyince hemen sahiplenip tencereyi almış.
 Birkaç zaman sonra komşusu yine büyük kazanı emanet istemiş ve almış. Kazanın sahibi aradan on - on beş gün geçtiği halde kazanının geri gelmediğini görünce, kazanını istemiş.
 - "Kazan öldü" diye bir cevap almış. Hiddetlenmiş. Mahkemeye kadiya başvurmuş.
 O sıralarda N. Hoca , Kadı'lık görevi yapmakta
 imiş. Davalı ve Davacıyı dinledikten sonra :
 - "Senin kazan, doğuran kazan olduğuna göre ölmesi de gerekir," diye hükmetmiş.
 Adam hiddetle:
 - "Hiç kazan ölür mü kadı efendi ?" deyince:
 Kadı N.Hocamız cevabı yapıştırmış;
 - " Doğurduğuna inanıyorsun da, öldüğüne neden inanamıyorsun ? ..."</h3>

<h3>Döl;ve döl;ve helva yediriyorlar</h3> <h3> Konya çarşısındaki helvacı dül;kkânlarının vitrinlerine iştahla bakan gariban adamın biri, bir dül;kkân sahibinden biraz helva sadaka olarak vermesini istemiş. Dül;kkâncı vermemiş. Garibanın canı da çok helva çekmiş. Dayanamayıp, dayak yemeyi de göze alarak başka bir helvacı dül;kkânına girmiş. Bir lenger helvayı önül;ne çekmiş ve hızla atıştırmaya başlamış.</h3> <h3>Helvacı adamın ül;stül;ne yül;rül;mül;ş;
 - "Bre adam, sorup istemeden, parasını öl;demeden böl;yle helva yenir mi?" demişse de adamın aldırmayıp atıştırmayı sül;rdül;rdül;ğül;nül; göl;ren helvacı, adama sille tokat girişmiş.</h3> <h3>Dül;kkânda tesadül;fen bulunan Nasreddin Hoca mül;şterilere doğru döl;nül;p:
 - "Şu Konyalı helvacılar ne iyi adamlar; parası olmayan garibana bile döl;ve döl;ve helva yediriyorlar." demiş.</h3> <h3>Yalan olduktan sonra</h3> <h3> Köl;yül;nül;n birisi, diğer bir köl;yül;den "10 kile buğday alacağı olduğunu" iddia ediyormuş. Aslında böl;yle bir alacağı yokmuş ama adam bir yalancı şahit bulup, mahkemeyi aldatıp, on kile buğdayı almayı planlıyormuş. Yalancı şahit ararken Nasreddin Hoca "ben şahitlik yaparım" deyince adam pek sevinmiş. Öl;yle ya Hoca şahit olunca, Kadı efendi kolaylıkla karar verebilir.
 Mahkemede Kadı efendi Hoca'ya sormuş :
 - "Bu adamın şu adamdan on kile buğday alacağı varmış. Ne diyorsun ?"
 Nasreddin Hoca ;
 - "Evet Kadı efendi. Bu adamın bu adamdan on kile arpa alacağı vardır" deyince adam atılmış;
 - "On kile buğday diyecekti, dili sül;rçtül; herhalde" demiş.
 - "Yalan olduktan sonra ha buğday, ha arpa . Ne fark eder?" demiş Hoca.</h3> <h3>Keçiyi içeri al</h3> <h3>Biri , Hocaya evinin darlığından, evindeki sıkıntıdan bahsederek çare söl;ylemesini ister.
 Hoca adamı sül;kûnetle dinler :
 - " Şimdi evine git. Keçiyi içeriye al" der.</h3> <h3>Adam , ertesi gün yine Hoca'ya gelir.
 - "Aman hocam keçiyi içeriye alınca sıkıntım azalacağına daha da arttı".der.</h3> <h3>Hoca Adamı gene sül;kûnetle dinler ;
 - " Şimdi evine git, tavukları da içeriye al" der.</h3>

<h3>Adam, ertesi gün yine Hoca'ya gelir.
 - "Aman Hocam sıkıntım daha da arttı" der.</h3> <h3>Hoca gayet soğukkanlı olarak:
 - "Git ineğini de içeriye al" der.</h3> <h3>Adam ertesi gün yine Hoca'ya gelir.
 - "Aman Hocam, sıkıntıdan patlayacağım" der.</h3> <h3>Hoca istifini bozmadan :
 - "Bu akşam keçiyi evden çıkar" der.</h3> <h3>Ertesi gün Hocaya tekrar gelir, biraz rahatladıklarını anlatır.
 Hoca:
 - " Bu gece tavukları da evden çıkar" der.</h3> <h3>Adam ertesi gün daha da rahatlamış olarak tekrar gelir.
 Hoca :
 - "Şimdi evine git, ineği de evden çıkar ve evini bir güzel temizle" der.</h3> <h3>Adam denileni yapar ve çok rahatlamış bir şekilde, ertesi gün yine Hocayı ziyarete gelir.
 Artık evi kendisine çok bol gelmektedir. Hocaya teşekkürürlerini sunar.</h3> <h3> Enini boyuna uyduracaktı </h3> <h3>Akşehir'e gelen bir İranlı, sürekli palavra atarmış. Bir gün:
 - "Bizim Isfahan'da Şahın iki yüz odalı, beş bin arşın boyunda sarayları var." diye söze başlamış, attıkça atmış.</h3> <h3>Dinleyenlerden biri de karşılık vermek istemiş.
 - "Bizim başkentimiz Bursa'da daha da büyük saraylar var. Bir de kaplıca yapıldı ki, boyu beş bin arşın..."
 Tam o sırada başka bir İranlı içeri girip ;
 - "Bursa'dan gelirem..." diye söze başlayınca :
 - "Eni de elli arşın" deyivermiş.</h3> <h3>- "Nasıl olur" diye karşı çıkmış İranlı, "eni boyuna uymadı."</h3> <h3>Konuşmaları dinlemekte olan Nasreddin Hoca :
 - "Şu adam Bursa'dan gelmiş olmasaydı, bu adam kaplıcanın enini boyuna bir güzel uyduracaktı" demiş.</h3> <h3>Bu ayağını kaldıracaksın</h3> <h3>Nasreddin Hoca öğlen namazının sünnetini kılarken, önündeki cemaatten birinin paçasında abdeste (dolayısıyla namaza) engel bir necaset görüyor.</h3> <h3>Farzı kıldırmak için mihraba doğru giderken, adama;
 - "Bu ayağını havaya kaldır. Tek bacağının üstünde namaz kılacaksın" diyor.</h3> <h3>Adam şaşkınlıkla :
 - "Neden? hocam" deyince :</h3> <h3>Hoca , adama paçasındaki necaseti göstererek :
 - "Bak bu ayağının abdesti yok" diyor.</h3> <h3>Sahuru da yemezseniz</h3> <h3> Nasreddin Hoca'nın, ailece oruç tutmayan bir komşusu varmış. Ama adam hep sahur yemeği hazırlattırır,

[illegible]

Hoca bir köye topicsk olmuş. Yatsı namazını kılmışlar. Biraz hoşbeşten sonra, yatma zamanının geldiğini hatırlatmak için: </h3> <h3>- "Hocam, insan neden esner?" demişler.</h3> <h3>Hoca:
 - "Ya açıktan, ya da uykusuzluktan" demiş. Kendini zorlayıp esnedikten sonrada eklemiş! "Amma benim henüz uykum yok."

/> boğazından yakalayacağım."

Hanım uyan

Nasreddin Hoca, < komşu kadınların kendisini evlendirdiğini, karısının da hiç ses çıkarmadığını; rüyada gürken uyanıvermiş. Yanında uyumakta olan karısını dürtüp uyandırmış :
 - "Amma aldırırsız kadınsın yahu!" demiş, "kalk, komşu kadınlar beni evlendirip üstüne ortak getirecekler, sen halâ susuyorsun."

Sen de haklısın

Kadılık yaptığı sırada Nasreddin Hoca'ya bir adam gelip başından geçen bir olayı anlatmış. Giderken sormuş :
 - "Haklı değil miyim Hocam ?"

- "Haklısın," demiş Hoca.</h3>

Biraz sonra başka biri gelmiş, aynı olayı kendi yorumuna göre anlatmış. Sonra sormuş:
 - "Haklı değil miyim Hocam ?"

Ona da :
 - "Haklısın," demiş Hoca.</h3>

Adam gittikten sonra karısı içerden seslenmiş :
 - "Efendi ikisine de haklısın dedin, birisi haksız olmalı değil mi ?" dediğinde;</h3>

- "Sen de haklısın Hanım" demiş Hoca.</h3>

Ver cüppeğini, al semerini

Nasreddin Hoca'nın kölyünden bir adam, eşeğiyle bahçesine doğru giderken çalılıkların önünde durmuş. Eşegini de bir ağaca bağlamış. Abasını çıkarıp eşeğin semerinin üzerine koymuş. Abdest bozmak için kuytu bir yere gitmiş. O sırada birisi abayı alıp kaçmış.
 Adam geri döndüğünde abasının yerinde yeller estiğini görünce, eline bir sopa alıp, eşegini hem acımasızca dövüyor, hem de kötü kötü söyleneiyormuş.
 O sırada bahçesine gitmekte olan Nasreddin Hoca olayı görüş, Adama;
 - "Dur bakalım" demiş, "Ben şimdi ona gösteririm."
 Hemen eşeğin semerini indirip yere koymuş. Yularını çözüp boynuna sarmış. Eşeğe kuvvetli bir sopa yapııştırarak;
 - "Sana semer memer yok, getir sahibinin abasını, al semerini." Demiş.</h3>

Kimin içinin yandığı belli

Nasreddin Hoca'yı çok cimri komşularından birisi yemeğe çağırmış. Sofraya oturmuşlar. İki kişilik servis için ortaya dört adet zeytin, iki haşlanmış yumurta, bir tutam tuz, iki dilim ekmekle su getirmişler. Yemeğin üstüne bir kaşık bal ikram etmeyi düşünen ev sahibi her nasılsa bal çanağını sofranın altına koymuş.</h3>

Bunu gören

[illegible]